

[Chr. Madsen.]

tion, som det nuværende lovforslag indeholder.

Nu forsøges det altså at gennemføre en tillægspensionsordning, der oven på folkepensionen giver en forhøjet samlet pension, og det er bebudet i dagspressen, at vi om nogle dage vil blive stillet over for et regeringsforslag om fuld folkepension uanset indtægt. Det vil sige, at en meget lille del af den ca. halve million pensionister, vi har her i landet, skal have fuld folkepension sammen med en pension, der i forvejen ligger ret højt, medens den overvejende del, ca. 85 pct., kun får folkepension og til 1965 tillægspensionens begyndelsessats at leve af. Hertil kommer, at når der skal ydes fuld folkepension til alle, må der også gennemføres en ordning for tjenestemændene. De har i og for sig lige så stor ret til fuld folkepension som andre; de har jo også betalt deres bidrag hertil.

Vi får altså folkepension plus tillægspension til industriens og erhvervenes arbejdere, den bliver den laveste pension; private pensionister får fuld folkepension til privat pension, og tjenestemændene skal nok sikre sig en ordning, sådan at de også kommer op i nærheden af fuld folkepension. Det vil altså sige, at fremtidens pensionister fortsat vil være delt: lønarbejderne fra industri og landbrug vil antagelig fortsat andrage de 85 pct., de private pensionister vil antagelig fortsat andrage de 15 pct., og som en tredje gruppe vil der være tjenestemændene og deres ordninger. Det er egentlig de gamle privilegerede samfundsgrupper, der bevares. Jeg ved udmærket, at grupperne har deres overenskomster; de har selv fremskaffet resultaterne, og intet skal fratages dem, men lovgivningsmagten har nu mulighed for at løfte andre op på pensionen, så alle kan komme ind under en pensionsordning, uden at nogen skal miste pensionsfordele, og der er vel ingen, som alvorligt tror på, at f. eks. arbejdsmanden og smeden, fordi deres livsløb omfatter disse vigtige fag- og samfundsgrupper, ikke vil forlange samme pensionsret som andre.

Den tillægspension, der skal udbetales de første år, begynder som bekendt ved 600 kr. årlig. Det er et meget lille beløb. Dertil kommer, at beløbet ikke reguleres sammen med folkepensionen, der har en

utilstrækkelig pristalsregulering, således at en pensionist risikerer ret hurtigt, at den samlede pension forringes. Selv om love kan ændres, er der ingen grund til, at man ved det foreliggende lovforslag begår oplagte fejltagelser ved ikke at sikre pensionens værdifasthed, sådan at den står i et bestemt forhold til arbejdsindtægten.

Der er også i lovforslaget nogen usikkerhed med hensyn til, hvem der omfattes af ordningen. Ordningen skal så vidt muligt omfatte hele det danske arbejdsmarked, står der. Videre skal arbejdsministeren ifølge lovforslaget forhandle til mange sider. Funktionærgrupperne er der ikke taget stilling til, i hvert fald ikke de funktionærgrupper, der har mere eller mindre gode pensionsordninger, spørgsmålet er ikke afklaret. Hele spørgsmålet om tjenestemændene og ligestillede er ikke behandlet i lovforslaget.

Jeg tillader mig derfor at stille det spørgsmål: kunne alle disse problemer ikke egentlig ordnes ved at udforme lovforslaget på et højere niveau, noget lignende som den svenske ordning? Selv om denne ordning har sine fejl, er den betydelig bedre end det forslag, vi behandler. Den svenske ordning giver en forhøjelse af tillægspensionen, således at den sammen med folkepensionen samlet giver en pension, hvorefter det meget let vil være muligt at få andre pensionsordninger ind under den. Der vil endvidere opnås dette, at folkepensionsbidraget på $1\frac{3}{4}$ pct. kan bortfalde, og at en lov om fuld folkepension til alle vil være overflødig; og hvis danske arbejdsgivere som de svenske indbetaler hele beløbet til tillægspensionsordningen, kunne man undgå meget af lovforslagets administration. Tjenestemændenes pensionsordning kunne indarbejdes i tillægspensionsordningen, og de eventuelt bestående pensionsfunds kunne overgå til tillægspensionsfonden, og det vil da også være praktisk for staten. I stedet for at udbetale pensionstillægget over det løbende driftsregnskab kunne beløbene indbetales til tillægspensionsfonden og være fri for driftsregnskabs udgifter.

Der er en meget stor skavank ved lovforslaget — andre ærede ordførere har været inde på det — og det er spørgsmålet om invalide-, børne- og enkepension. Disse pensioner er ikke med i det lovforslag, vi behandler, selv om den højtærede arbejds-